

[Aksel Larsen.]

o. s. v., men også om selve bevægelserne, herunder oplysninger om trukne og indsatte checks, om diskonterede vekslers samt om sikkerhedsstillelse for lån og kreditter. En sådan myndighed burde ligningsmyndighederne naturligvis have haft for længst, men nu får de den altså tillagt, forudsat at dette bliver til lov, hvad jeg går ud fra at det gør. Jeg synes, det vil være yderst nyttigt og rimeligt. Jeg kunne ønske, at man måske i den henseende gik endnu videre. Det er sådan, at hvis man har sin indkomst som løn, skal den, der udbetaler lønnen, give skattevæsenet oplysning om, hvad man har fået udbetalt i løn, og det er jo for alle lønmodtagere særdeles godt — så har de noget, som stiver deres moral ganske gevaldigt af, når de skal udfylde deres selvangivelse. Jeg kunne ønske, at de, der får indtægter f. eks. i form af renter og udbetaling af dividende el. lign., fik den samme gunstige position. Jeg tror ikke, det ville være urimeligt at forlange af pengeinstitutter o. lign., at de skulle give skattevæsenet en oversigt over, hvad de udbetaler i renter, dividende eller lignende beløb til deres kunder, eller hvem de nu måtte udbetale noget sådant til. Det er et synspunkt, jeg har fremdraget tidligere, og jeg kender godt de indvendinger, der kan anføres imod det; men jeg tror altså ikke, det ville føre til noget særligt bureaukrati, og jeg kan ikke se andet, end at det er lige så rimeligt som at forlange, at en arbejdsgiver skal opgive til skattevæsenet, hvad han udbetaler i løn til de i foretagendet ansatte.

Jeg ser, at der foreslås indført bestemmelser, som i nogen grad vil gøre det muligt at sikre sig imod, at folk ved foregiven rejse til udlandet unddrager sig deres skattepligt herhjemme, men jeg venter naturligvis med interesse på resultatet af de overvejelser, den højtærede finansminister er i gang med om, hvorledes man kan sikre sig, at det overhovedet bliver umuligt at unddrage sig sin skattepligt ved at rejse til udlandet og efterlade sig en skattegæld herhjemme, som man så aldrig kommer til at betale.

Lad mig foruden disse bemærkninger tildele mig at sige følgende: gennemførelsen af et lovforslag som det foreliggende vil naturligvis i nogen grad bidrage til at effektivisere skatteligningen, men jeg er af den

opfattelse, at der alligevel vil være langt igen, før ligningen bliver tilfredsstillende. Jeg kunne ønske, at man også under udnyttelse af alle de muligheder, den øvrige lovgivning giver, effektiviserede skatteligningen, og jeg mener at være vidende om, at dette kan lade sig gøre, men at det har været vanskeligt hidtil af 2 årsager.

Den ene årsag er, at ligningsmyndighederne har for lidt personale — det er altså i temmelig høj grad et bevillingsspørgsmål. Det vil ganske sikkert kunne betale sig både for staten og for kommunerne at ofre noget mere på at sikre det nødvendige personale til ligningsarbejdet. Man vil — hvis jeg må udtrykke mig sådan — tjene godt på det.

Den anden årsag til, at ligningsarbejdet ikke går så godt, som det kunne være ønskeligt, er, at vor skattelovgivning er så indviklet, som tilfældet er. Det behøver jeg ikke at holde nogen forelæsning for den højtærede finansminister om; han har selv sagt, at det er en sådan jungle, at han må tage sig selv alvorligt i nakken for at beherske sin lyst til at gribe ind og rydde op. Jeg ville ønske, at han ikke beherskede sig så meget.

Her er altså tale om visse fremskridt, og det skal ministeren naturligvis kun have tak for, men vi ved alle sammen, at dansk skattelovgivning er noget af det mest indviklede, der overhovedet findes. Selv om der i denne sal kan være forskellige meninger om, i hvilken retning en egentlig skatte-reform bør gå — om den bør gå i retning af flere direkte skatter eller flere indirekte skatter eller noget lignende — burde vi kunne blive enige om, at vi skulle have en metodisk skattereform i den forstand, at skattelovgivningen skulle gøres langt mere enkel, så den blev lettere at administrere. Derved blev administrationen billigere, og det kunne jo godt være, at det oven i købet ville bevirke, at skatteprovenuet såvel til staten som til kommunerne ville blive større.

Mose Hansen: Den højtærede finansministers forslag til lov om ændringer i kontrolloven med hensyn til for sen indgivelse af selvangivelsen indeholder en væsentlig forbedring i forhold til den gældende lov, men også i forhold til den praksis, der anvendes